

ÚJ DEVECSERI ÚJSÁG

A TELEPÜLÉS KÖZÉLETI LAPJA

Jelentés Devecserből, ahol egy Nemzet fogott össze!

Egy év telt el a vörösiszap-katasztrófa óta. Átélni sok, az újrakezdéshez elég. Devecser városa az összefogás jelképévé vált. A döntésünk, hogy itt élünk tovább, kevés lett volna, kellett hozzá az Ön támogatása, bátorítása, szeretete. Így kaptuk meg a reményt. A lelki sebek begyógyulásához még sok időre van szükség, de a város arculatában bekövetkezett változás a világ számára is csoda. Csoda, melyet közösen értünk el. Ez úton szeretnénk fejtegetni és tisztelni mindenki előtt, aki velünk volt és segített.

Devecser köszöni, Devecser várja, visszavárja Önt!

Devecserben, az „Összefogás városában”

2011. október 4-én megtartandó

Emlékezés napjának programja:

- 9.00 óra: Szentmise a Római Katolikus Templomban (Petőfi tér), amely után a templom egész nap nyitva lesz az itt elhelyezett kiállítás látogatói számára
- 9.00 óra: Az új Postaépület (Miskei u. 10.) ünnepélyes átadása, felavatása
- 12.00 óra: Emlékpark avatás
- 13.30 óra: A Rotary Ház (Árpád u. 7.) ünnepélyes átadása, megnyitója
- 14.30 óra: A Városi Művelődési Házban (Jókai u. 3.) a Belügyminisztérium és az OKF által a kolontári, devecseri és somlóvásárhelyi általános iskolák tanulói részére meghirdetett rajzpályázat eredményhirdetése és a díjak átadása (Közreműködnek: a Devecseri Vackor Óvoda gyermekei és az Állami Tűzoltó Zenekar)
- 15.30 óra: A Városi Könyvtár Galériájában (Petőfi tér 5.) Dr. Keskeny Ildikó és Szeifried Zoltán festőművészek kiállításainak megnyitója, művészek köszöntése (Közreműködik: a Devecseri Zeneiskola Fúvós Kwartettje és a Devecseri Vackor Óvoda gyermekei)
- 16.30 óra: Az Új építésű lakóparkban a pergolánál a Koós Károly Egyesülés kiállítása, alkotók köszöntése, az „Avar Ajka” Városgazdálkodási Kft. által felajánlott játszótér felavatása.
- 16.45 óra: A Templomban (Petőfi tér) az Ajkai Jézus Szíve Plébánia Szent Cecília Kórusának hangversenye
- 17.30 óra: Állami Tűzoltó Zenekar térzenéje hallható (Helyszín: Rotary Ház környéke), fáklyás felvonulásra gyülekezés
- 18.15 óra: Fáklyás felvonulás (útvonal: az Emlékparkból – Új építésű lakóparkba)

A kiállítások, emlékhelyek október 4-től-október 9-ig látogathatók ingyen. Október 4-én már reggel nyitva lesznek, függetlenül a hivatalos megnyitó, köszöntés időpontjától. Jöjjenek el, nézzék meg Devecsert. Legyenek a vendégeink. Gyűjtsuk meg közösen az emlékezés fáklyáját!

A tartalomból:

Veterán autók Devecserben
(3. oldal)

Oviszüret
(5. oldal)

Igaz Gyöngy
(8. oldal)

Lombkomposztálás
(8. oldal)

Dobom a labdát

avagy a vállalkozóké a szó

Rovatunkban devecseri vállalkozókat kérdezzük, hogy az októberi vörösiszap katasztrófa hogyan érintette őket, milyen most a helyzetük, illetve milyen elképzeléseik vannak a jövőjüket illetően.

A legutóbbi számunkban Ottlecz Jutka vállalkozót javasolta Brunner Ferenc, így őt kerestem az Elza '83 nevű zöldség-és gyümölcs üzletben.

– *Annak ellenére, hogy az iszap idáig nem jött el, mennyire érintette Önöket az iszap katasztrófa. Hogy viszonyultak az*

emberek ahhoz, hogy itt Devecserben vásároljanak zöldséget-gyümölcsöt?

– Az iszap után mi nem zártunk be, de talán azt kellett volna tennünk, mivel a mindenféle negatív híresztelések miatt nagyon kevesen jöttek vásárolni a katasztrófát követő két hónapban. Az emberek féltek zöldséget-gyümölcsöt vásárolni. Egy vállalkozó sosem várhat másra, saját magának kell küzdeni és az élet nagy tanítómester.

– *Mindezek ellenére mégis talpon tudtak maradni.*

– Igen, az év végére már eny-

hült a kezdeti riadalom, és karácsonyra a volt plébános tőlünk rendelt több száz kiló zöldséget és gyümölcsöt, így „megmentette a mi karácsonyunkat.” Illetve, – ha az ember már vállalkozó mindenre fel kell készülni – átszerveztük az életünket, több mindenbe belevágtunk és most már több lábon állunk. Ez nem idegen tőlünk, hisz eddig is nyitottak voltunk az új kezdeményezések irányába.

– *Mi a helyzet most?*

– A nyár a befőzések, eltevés időszak. Sokan keresik az olyan gyümölcsöket, amikből

lekvárt, befőttet lehet készíteni. Devecserben sok ügyes asszony van, akik értik a jó eltevés módját. Mi ehhez a szorgalomhoz mindig friss alapanyaggal szolgálunk. Szeretjük vevőinket, s örömmel tapasztaljuk, hogy kialakult vásárlóközösségünk folyamatosan bővül. Hírünket viszik, s ez a legmegbízhatóbb marketing.

– *Ki legyen a következő vállalkozó, akit megkérdezzünk?*

– Én a Trio cipő-és ruhaüzletet javaslom.

Felkérésünket elfogadták.

Sz. A.

Rovásírásos táblák Devecserben

Civil kezdeményezésre a rovásírás iránt érdeklődő devecseriek támogatásával kerül elhelyezésre 5 rovásírásos tábla Devecser különböző részein.

A rovásírás napjainkban egyre nagyobb népszerűsége tesz szert és egyre inkább a nemzeti összetartozást jelképezi, egyesek titkosírásként használják. De mi az a rovásírás? – ezt kevesen tudják.

A székely-magyar rovásírás a világörökség része, az Erdély délkeleti részében élő székelyek körében fennmaradt írásrendszer, melynek eredete feltehetőleg a magyar honfoglalás előtti időkbe nyúlik vissza, bár vannak olyan vélemények is, mely

szerint több ezer évvel ezelőtt is használták. A rovásírás történetére vonatkozóan több elképzelés van, kutatása napjainkban sem fejeződött be. A rovásírás jellegzetessége, hogy jobbról balra kell olvasni.

A rovásos helynév-táblák elhelyezése 1989-ig nyúlik vissza. A „települési beköszönő táblák” először Erdélyben, majd később Magyarországon is megjelentek.

A Rovás Alapítvány kezdeményezésére, - hogy minél több magyar település neve legyen kírva rovásírással – több település is csatlakozott. Most már városunk is, így Devecser a 89. magyarországi település, amely rendelkezik rovásírásos helynévtáblával.

A kezdetben háttérbe szorult rovásírás népszerűségének növekedését mutatja, hogy már könyveket is nyomnak rovásírással, ilyen pl. Gárdonyi Géza:

Egri csillagok, Illyés Gyula: Hetvenhét magyar népmese.

Sz. A.

(Fotó: naplo-online.hu)

Az egységes Kárpát-medencei rovásos helységnevtáblák állításának próbája egy éve kezdődött. A mozgalom kezdeményezője eredetileg a Rovás Alapítvány, amely kidolgozott egy egységes, a 21. században is korszerűen használható rovás-ábécét. Idén kezdték a rovásírásos helységnevtáblák felhelyezését.

A táblaállítás alulról jövő kezdeményezés, mely közadakozásból, magánadományokból jön létre. Az önkormányzatoknak semmibe sem kerül. Engedélyeznie sem kell, mert az a szakhatóság (Magyar Közút Zrt.) hatásköre. Kizárólag tudomásul kell vennie a táblaállítást.

A magyar kultúra része, mely megtalálható számos világörökség részeként nyilvántartott kultúrtörténeti ritkaságon, s melyet politikától, pártoktól, felfogástól függetlenül támogatandó kezdeményezésnek gondolunk.

Mint a helyi kezdeményezés szervezője, szintén közadakozásból szerettem volna előteremteni a devecseri táblák felállítását. A hír hallatára többen jelezték támogatási szándékukat. Költsége tíz nap alatt összegyűlt.

Köszönöm az anyagi hozzájárulását Nagy Péternek, Konkoly Józsefnek, Toldi Tamásnak, Óvári Mártonnak, ifj. Kozma Györgynek.

Nagyon köszönöm azoknak is, akiknek vissza kellett utasítanom a gyorsan összegyűlt pénz miatt.

Tapasztalva a segítőkész szándékot, szeretnénk helyi kezdeményezést elindítani egy világháborús emlékmű létrehozására, amit szintén közadakozásból valósítanánk meg, helyi művészek segítségével. Erről az újság következő számában fogunk tájékoztatást adni.

Az első rovásírásos megszentelésére október 2-án a 9 óras misén kerül sor, s ezt követően helyezzük ki a 8-as út bejáratánál, az erdészeti kereszteződésben.

Az ünnepségre minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Rosta Zoltán

Interaktív táblák a devecseri iskolában

A Gárdonyi Géza Általános Iskola tanulói megújult, modern informatikai környezetben kezdhették az új tanévet. A TIOP-1.1.1-07/1-es operatív program keretében Devecser városa 17 584 308 Ft összegű támogatást kapott az intézmény informatikai infrastruktúrájának fejlesztésére. A pályázatnak köszönhetően az iskola két épületében 11 tantermet szereltek fel interaktív táblával, melyeket rögtön szeptember elején használatba vehettek a tanárok és a diákok.

A nyár folyamán a pedagógusok továbbképzésen vettek részt, hogy megismerkedjenek a táblák használatával, annak mód-

szertanával, hogy hatékonyan beilleszthessék az új eszközt a tanítás folyamatába. Az interaktív tábla rengeteg lehetőséget

nyújt az oktatás formáinak megújítására, a gyerekek érdeklődésének felkeltésére, tanulási motivációjának erősítésére. A táblák tantermi használatával lehetővé válik, hogy az új tananyag elsajátítása, a már tanult ismeretek begyakorlása interaktívan, akár játszva, a gyerekeket a felfedezés öröméhez juttatva történjen.

A hatalmas, érintőképernyős tábla, a pedagógus által használt laptop, a projektor, amely a táblára vetíti a képet, vizuálisan teszi elérhetővé a tananyagot a tanulók számára. Az eddig oly nehezen vagy egyáltalán nem megvalósítható bemutatók most elérhetővé válnak, hiszen akár kémiai, fizikai kísérletet, háborús csatajelenetet szeretne a pedagógus szemléltetni, az interaktív tábla alkalmas erre. Nagy előnye, hogy az egyszer feltöltött, megjelenített tartalmak elmenthetők, majd újra felhasználhatók. Segítségével az inter-

net és a digitális adathordozók kínálta lehetőségekkel is élhetnek a tantermekben a gyerekek és a tanárok. A kiadók tankönyveiket digitalizálták, így a pedagógus akár a tankönyv oldalait a táblán kivetítve tud együtt dolgozni a diákokkal. Így az oktatás szórakoztatóbbá, élményszerűbbé, hatékonyabbá válhat.

Az intézmény informatika tanterme is gazdagodott: húsz új számítógépet és egy szervert szereltek be a nyáron. A modernebb felmérés érdekében két szavazócsomagot is használhatnak a pedagógusok a munkájuk során.

Az elmúlt pár nap azt bizonyította, hogy tanulók és tanárok egyaránt nagy örömmel vetették bele magukat az interaktív tábla használatába. A devecseri iskola újabb nagy lépést tett az oktatás folyamatának megújításában.

Veterán autó -és motorkerékpáros találkozó Devecserben

Szeptember 24-én délelőtt a Járó Klub (Bakonyjákó székhelyű) – Régi idők járművei Baráti Társaság szervezésében veterán autók -és motorkerékpárok találkozóját rendezték meg a várkerti iskola udvarán. A résztvevőket Ékes József országgyűlési képviselő köszöntötte, majd Gerdenics János – a Járó Klub tagja, a rendezvény főszervezője

elmondta, hogy az egy évvel ezelőtti katasztrófa emlékéül hirdették meg ide, Devecserbe a látványos bemutatót. Az iskola gyermekeinek kerékpáros, a járművekkel érkezőknek autós-és motoros ügyességi versenyt tartottak. A nagyszámú érdeklődő közönséget mintegy ötven matuzsálem gépcsoda kápráztatta el. Az ország szinte minden

székből, sőt Angliából is érkeztek versenyzők. A verseny befejezésekor a díjakat Lasztovicza Jenő – a megyei közgyűlés elnöke adta át.

Helyezések: Motorkerékpár : I. Horváth Bálint (Devecser) – John Lawes (Anglia) II. Szilvágyi Bence (Devecser) – Bánfi Lajos (Orosháza) III. Karczag Bence (Devecser) – Süzics Fe-

renc (Jánoshalma) Autó: I. Szabó Attila (Devecser) – Dr. Bujáki Rózsa (Hódmezővásárhely) II. Monek Milán (Devecser) – Sinkovics Frigyes (Sopron) III. Szemes Péter (Devecser) – Bujáki Imre (Hódmezővásárhely).

*Szöveg, fotó:
Czeidlí József*

Somlóország, Istenadta szép vidék

Szeptember 6-án zsúfolásig megtelt a Kastélyonyvtár olvasóterme M. Mester Katalin Somlóország című hiánypótló helytörténeti kötetének bemutatójára.

A szerzővel Bándi László, a Veszprém Megyei honismereti Egyesület elnöke beszélgetett. Megtudhattuk, hogy mintegy 3000 oldalnyi anyagot tanulmányozott át, hogy pontos és hiteles információk kerüljenek a könyvbe.

Nem tudományos munka készült, hanem egy nagyon jól használható, érdekes és korszerű alapmű, mely az itt élőkhez szól, a borosgazdákhöz és a borosgazdákról. A kötet előszavát Ágh István írta, a hegy környéki települések polgármesterei pedig ajánlásaikkal gazdagít

tották a könyvet. Olvashatóak egyebek mellett Márai Sándor, Krúdy Gyula, Hamvas Béla, Telkes Lajos, Simon István, Vörösmarty Mihály sorai a hegyről és a borról, valamint egy-egy összeállítás szintén helyet kapott a korabeli sajtórészletekből.

Számos érdekességet tudhatunk meg a Somlóhoz fűződő mondanakörből, nyelvészeti kérdésekről – somlói-somlai –, az időjáráshoz kapcsolódó híedelmekről. M. Mester Katalin könyve keresztmetszetet ad az ismert somló emberekéről, a borosgazdákról, a Somló mai arcáról. Bemutatja a hegy és környéke épített örökségét, valamint jelentős fotóarchívum is színesíti az anyagot. Irodalomjegyzéke kiválóan használható további kutatómunkákhoz.

Középen M. Mester Katalin, a kötet szerzője

A könyvbemutatón Bándi László a honismereti munka támogatásáért az Országos Honismereti Szövetség Emléklapját adta át Tornai Endre nyugalma-

zott mezőgazdásznak és Hoffmann Valériának, a könyvtár és művelődési ház igazgatójának.

-cs-

(Fotó: Baráth András)

„Felejtsd el a napok és az órák fogalmát, hogy jobban odafigyelhess a percekre!” – tanácsolja bölcsen Lao-ce.

Az életünk megannyi elrepült percből áll, jön, észre se vesszük, tovasuhan és már itt is a következő. Megállt Ön mostanában egyetlen percre? Szánt egyetlen percet is a szemlélődésre, akár a környezete, akár önmaga figyelésére? Számptalan joga és meditációs gyakorlat tanítja az önmagunkban elmélyülést. Ó, én nem tudok jógázni, gondolhatja most a Kedves Olvasó. Nos, nem is kell tudnia. Elég leülnie a teraszon, vagy egy padra kuporodni a parkban, behunyni a szemét és fülelni. Ahogy a látással érzékelt világ eltűnik, számtalan gondolat cikázik majd át a fején, olyan hangosan kiabálnak, hogy szinte „megsüketül”. Gondolatok, melyek most lehetőséget kapnak megszólalni, gondolatok, amiket eddig elnyomott a rádió, a tv zaja. Ez a két eszköz tökéletes segítség ahhoz, hogy ne kelljen meghallanunk saját gondolatainkat. Most így, lehunyt szemmel, csendben ülve hagyja őket messzire suhanni, élvezze

a gondolatnélküliséget. Próbálja megfigyelni, mi zajlik környezetében! Hallja, hogy susog a lomb közt a szél? Zizegnek a zöld megannyi árnyalatában pompázó levelek a fákon. Vé-

kony hangon nyávog egy foltos cica egy sűrű bokor ágai közül. Dübörögnek az autók az úton. Mari néni éktelen haraggal kiabál a hentessel. A nap sugara melegen simogatja az arcát.

Hallgassa a világ zaját, érezze az illatát, átélve, gondolatok nélkül.

Emlékszik még? Biztosan Ön is tapasztalta, hogy egy alig észrevehető mozdulat, kedves gesztus képes csodálatossá varázsolni egy borongós hétfő reggelét. Nem nehéz figyelni egymásra és tökéletesen megélni, maradó élménnyé tenni a percet, csak törekedni kell rá. Miért? Mert csak átrohanunk az életen, nincs időnk megállni és meglátni a szépet, a jót, a harmóniát. Nagy szavak, amikről nem is sejtjük, mégis ott lapulnak minden hétköznapi összes percében. Keresni kell csupán. Lassítani a tempót és kicsit magunkon kívül másra is figyelni. Egy percet, csak egyetlen egyet. S ha egyet megtalált, a többi előbújik magától.

Éljen úgy, mintha minden nap élete utolsó napja lenne, hogy ha eljön a perc, amikor számot kell adnia az életéről, az ne a megbánásé, a ki nem mondott szavaké, a véghez nem vitt tetké legyen, hanem a nyugalomé, az elégedettségé, a békés elmúlásé.

Szüreti mulatság

Tizenhárom év már hagyomány. Ennyi ideje rendez meg minden esztendőben a Vackor óvoda minden ősszel szüreti mulatságát. A 2010-es év kimaradt a sorozatból, de a legkisebbek most megmutattak néhány olyan pillanatot, amivel bizonyították, nem olyan rossz ez a világ. Két napon keresztül csak mosolygó embereket lehetett látni mindenhol.

Pici vödreikkel, benne a szőlővel ballagtak reggel az óvodába a „szüreti munkások”, ahol már vidám zene fogadta őket.

Tíz órakor a „hegybíró” engedélyével „kisbíró” kidobolta a szüret kezdetét, s a „madárijesztőnek” átadta a gondnokságot. A pici „seregélyek” hangos csivitelésére megélnéklülő csősz érdeklődve figyelte a vidám szüreti műsort, majd kezdetét vette a munka. Igen, a munka, mert szakszerűen szemeztették a szőlőt vödreikbe a gyerekek. A hírre, miszerint az a legügyesebb, akinek a legjobban ragad a keze, komoly verseny vette kezdetét. Jutott mindenhová az édes léből.

Szépen sorban mindenki darált egy picit, majd a présen is húzhatott egyet-kettőt. Apukák felügyelték és segítettek a munkálatokat. Közben – ahogy a Somlón is történik –, pogácsával kínálták a „munkásokat”, a vendégeket. Idő mulatónak volt itt hordógurítás, puttonyozás, dalolás, tánc. Ebédre, mint a hegyen, itt is gulyásleves volt pogácsával, no, és egy pici mustal.

Jó volt nézni, hogy nem számított ki honnan jött, mindenki egyformán, fegyelmzetten és szorgalmasan dolgozott egész nap és nagyon élvezte a munkát. Bizonyára van olyan kisgyerek, akinek ezen kívül nem adatik meg soha, hogy megismerje a szüretelés folyamatát, a hozzá kapcsolódó szokásokat.

Másnap folytatódott az ünnepség szüreti felvonulással. A felpántlikázott felvezető autót követte a szőlőharang, muzsikaszó, dalolás. A zeneiskola tanárai, tanulói segítettek a hangulat fokozásában. A szüreti menet

egyre hosszabb lett, s lépésről lépésre csatlakoztak szülők, családtagok, járókelők. Öröm volt részese lenni az eseménynek.

A hivatal előtt köszöntötték Toldi Tamás polgármestert, Kovács László alpolgármestert, Ékes József országgyűlési képviselőt, valamint a dolgozók kíváncsi sorát. Műsorral és egy üveg musttal kedveskedtek a város vezetőinek, akik szintén ajándékot nyújtottak át. A nemzet és a város zászlajának kicsinyített mását, s egy-egy fényképalbumot vihettek óvodájuk-

ba a picik. A szüreti felvonulás végeztével az Őszi Fény nyugdíjasklub köszöntötte szüreti dalokkal a szorgalmas óvodásokat, majd rövid táncházzal búcsúztak a munkás napoktól.

Devecserben egy éve nem lehetett látni ennyi önfeledten mosolygó embert. Az óvoda fáradhatatlan pedagógusai csodát varázsoltak a városba, kihozták nekünk az utcára a mosolyt, a toleranciát, az összefogást. Példát mutattak nekünk, felnőtteknek, köszönet érte.

-cs-

(Fotó: Baráth András)

Az óvodai beszoktatásról, befogadásról általában

Ismét itt az ősz, kezdődik az új nevelési év. Óvodánkban szeptembertől egy kics csoport indult, 25 két és fél éves kort betöltött gyermekkel.

Valamennyi családban mérőföldkő a gyermek óvodába lépése, hiszen ezzel elkezdődik egy hosszú folyamat: az önállóvá válás folyamata.

Nemcsak a kisgyermek számára nehéz az új élethelyzetben helytállni, a szülők érzelmi teherbírását is próbára tevő időszak ez.

Az óvodába lépéskor a kicsik eleinte bizonytalannak, magára hagyottnak érezhetik magukat, hiszen nem veszik körül azok az emberek, tárgyak, amelyeket nap mint nap megszoktak kis életükben. Fontos, hogy a szülők kellő türelemmel és odafigyeléssel legyenek ebben az időszakban gyermekük iránt, és legyen nagy becsülete az óvodán kívül együtt töltött időnek!

A leggyakoribb kérdés, ami ilyenkor a szülőkben felmerül, hogy mennyi idő alatt fogja gyermekük „megszokni” az óvodát. Van, aki már az első nap sírás nélkül megy be a csoportba, másoknak akár több hétre is szükségük lehet ehhez. Van, aki

ráhangolódás után már örömmel megy óvodába, mások 2-3 hét múlva kezdenek el tiltakozni.

Általában azonban elmondható, hogy egy hónap elegendő ahhoz, hogy a gyermek megszokja az óvodai életet, és társas kapcsolatokat kezdjen kialakítani a többi gyermekkel.

De hogy is zajlik a beszoktatás, befogadás a gyakorlatban?

A gyerekek szüleikkel töltik az első napokat az óvodában. A szülő jelenléte biztonságot ad a kicsiknek. Biztonságban pedig a gyermek nagyobb hajlandóságot mutat az újdonságok, az első kedvező benyomások befoga-

dására, és megnyugszik. Ebben az időszakban a gyermek minden érzelmi megnyilvánulása elfogadható. Tapasztalatunk szerint azonban az sem jó, ha a szülők hetekig az óvodában tartózkodnak, mert a gyerekek ezt fogják majd természetesnek tartani, ezért a második héten a gyerekek már általában egyedül vannak a csoportban, igény szerint az ott alvást is megpróbáljuk.

Nagyon fontos, hogy az elválás ne épüljön hazugságra! Amikor a szülők – még ha rövid időre is – az óvodába hagyják gyermeküket, sose csapják be! Még a kegyes hazugság,

lódítás is keserves lehet csemetéjünknek. Mindig rendesen köszönjenek el tőle, mondják meg, hogy ebéd előtt vagy után, alvás előtt vagy után jönnek érte. Ne azt mondják, hogy „mindjárt” vagy „nemsokára”, a gyerek még nem érti pontosan ezeket a kifejezéseket. Konkrétan határozzák meg neki, hogy napjának melyik szakaszához kötheti a megérkezését. Ha már elbúcsúztak tőle, és megbeszélésték, mikor mennek érte, határozottan induljanak dolgukra. Ne forduljanak vissza újra, ha a gyermek sír, a többszöri elbú-

csúzás és elszakadási kísérlet csak azt az érzetet erősíti benne, hogy valami rossz dolog történik vele, nincs biztonságban.

Előfordul, hogy egy-egy gyereknek néhány nap, hét elteltével már nincs is kedve oviba mennie. Az újdonság varázsa csökken, rájön ő is, hogy ez viszonylag állandó része lesz az életének. A szülő saját és gyermeke helyzetét is megnehezíti azzal, ha ilyenkor enged a kérésnek, és otthon maradnak. Az tudatosul ilyenkor a gyermekben, hogy „ha sírok egy kicsit, az anya vagy az apa azt teszi, amit én akarok”. Ezt a „fegyvert” máskor is használni fogja.

A beszoktatást segíti az is, hogy a gyermekek magával hozhatják valamelyik kedvenc játékukat, így egy kis darabot magukkal hoznak a megszokott otthon melegéből, ezzel is növelve biztonságérzetüket.

Még egy dolog, ami talán a legfontosabb: a bizalom, bizalom gyermekük óvónőjében.

Ez a titka a sikeres közös nevelésnek!

Farkas Róbertné
óvodapedagógus
Lipkáné Oszkó Agnes
óvodapedagógus
(Fotó: internet)

Találkozó 50 év után

Mi, az 1961-ben végzett diákok 2011. augusztus 27-én tartottuk 50 éves osztálytalálkozónkat a devecseri Gárdonyi Géza Általános Iskolában. A templom előtti találkozórol az iskolába mentünk. Volt osztálytermünkben osztályfőnöki órát tartottunk.

Előző napon már megemlékeztünk az azóta eltávozott tanárainkról és szeretett diáktársainkról. Elhelyeztük sírjukon a kegyelet virágait, s megemlékeztünk róluk az órán is. Beszámoltunk egymásnak és tanárainknak az eddig történetről. Fényképek kerültek elő a

táskákból, néztük egymás családját és emlékeztünk a múltra egy-egy könnyecsepp kíséretében. Velünk együtt örült kedves tanárunk (osztályfőnökünk) Kovács József is. Márkus Ildikó nem tudott részt venni a találkozón.

A jóízű ebéd elfogyasztása

után elhatároztuk, hogy 3 év múlva, 2014-ben szeretnénk újra találkozni.

A szervezők:

Nagy Sándorné
(Lipovics Erzsébet)
és **Baráth János**

„Vizit” a plébánián

Már hónapok óta volt szándékunk a lap hasábjain keresztül bemutatni olvasóinknak az új devecseri katolikus plébániát.

Arról, hogy probléma-e ez a késés, a találkozó első percében egyet értettünk Fodor János atyával. Az elmúlt hetekben, hónapokban az én kérdéseim nélkül is bőséges tudott mit kezdeni az idejével.

– *Kedves János atya! Mondana néhány szót Önmagáról?*

– A Szabolcs- Szatmár-Bereg megyei Apagyrról származom. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem elvégzése után Debrecenben, Újfehértón, Mátészalkán, Grazban, Baktalórántházán szolgáltam, majd ezután kerültem a Veszprém megyei Gógánfára. Innen vezetett az utam Devecserbe.

– *Honnan az indítatás, mindig papi pályára készült?*

Mosolyog.

– Nem! Keresztény családban nőttem fel, de általános iskola után vendéglátó ipari szakközépiskolába mentem tanulni. Középiszkolai osztálytársaim jót derültek, amikor az iskola végén, arra a kérdésre, hogy milyen pályára megyek érettségi után, én azt feleltem, pap akarok lenni. Ők tréfára vették, nem tudták, hogy akkor ez már komoly elhatározás volt bennem.

– *Baktalórántháza, Gógánfa. A térképre nézve, térben nagy ugrás. Mi volt az oka?*

– Baktalórántházán ideális helyem volt, szép feladattal, de ekkor már készültem letenni a doktorit a grazi egyetemen. Vagy is csak készültem volna, de a sok feladat mellett nem volt időm tanulni, ezért azt kértem a püspök atyától, hogy szeretnék egy olyan helyre kerülni, ahol csend van, van időm és közelebb van Graz. Nos, ez a hely lett Gógánfa.

– *Hallhatnánk valamit első Devecserbe érkezéséről?*

– Nem az iszapömléskor voltam először itt, hanem körülbelül egy évvel előtte. A jó Isten nagy „tréfamester”! Mivel én a katasztrófák utáni lelki gondozásból folytatam tanulmányaimat, erről tartottam előadást a

plébánián. Ekkor még senki sem gondolta volna, hogy egy év múlva sajnos ez aktuális lesz.

– *Mik a tapasztalatai a katasztrófa utáni helyzetről?*

– A tragédia kisebb vagy nagyobb mértékben mindenkit érintett. A megrázkódtatást mindenki máshogy viseli, máshogyan dolgozza fel, ebből kifolyólag mások a tünetek is. Akik krízisként fogják fel az eseményeket, azok, ha a mindennapokban sokat is küzdenek, fájdalmat is okoz nekik, akkor is a lelki épülésükre szolgálnak, gazdagabb lesz a lelkük tőle.

Viszont, akik traumaként élik meg a nehéz napokat, azoknál jelentkeznek a depresszió, a betegség tünetei. Jó lenne, ha minél több ember tudná krízisként megélni a vele történeteket, és akkor a következő generáció lelkileg erősödne, gyarapodna tőle.

– *Hogy fogadták a devecseri hívek?*

– Akivel beszéltem, mindenki segítőkész volt. A hívek részéről eddig csak pozitív élményeim vannak.

– *Mit tart a legfontosabb feladatának?*

– Minél előbb igazi közösséget szeretnék építeni, és a fiatalokat a lehető legjobban bevonni a hitéletbe.

– *Sikerült-e már „fészket rakni”?*

– A plébánia általam használt részét aránylag „belaktam”, a másik fele viszont még sok okot ad gondolkodásra és munkára. Ezt a részét szeretném a közösség, a hívek részére hasznosítani.

– *Tudom, sok még a munka, plusz ott van a tanulás, de ha adódik szabadideje, mivel tölti?*

– Szeretek olvasni, de ha tényleg lesz szabadidőm, még

nyelvet szeretnék tanulni, és előbb-utóbb újra szeretnék sportolni.

– *Megkérdezhetem, milyen sportot űzött az atya?*

– Thai bokszt...

– *Nos, azt hiszem, ennek az információnak a tudatában, a kényes kérdéseket már nem is teszem fel...*

Köszönöm a beszélgetést!

Nem feladatom, és nincs is rá jogom másról véleményt írni, de mivel az utóbbi időben elég sokszor halottam másoktól a kérdést – Milyen az új papunk? – engedjék meg, hogy erre a kérdésre válaszoljak. Egy intelligens, láthatóan céltudatos, szerény és jó humorú embert ismertem meg János atyában. Ha csak egy szóval jellemezhetném, akkor az a szó az, amely-

nek minden pap alaptulajdonságának kellene lenni. Szelíd. Láthatóan tudatában van annak, hogy két ember között a legrövidebb út a mosoly.

Mindezt azért mondtam el, mivel az elmúlt években, azok közül, akik hittanra akarták járattani a gyermeküket, sokan más településre vitték. Ha most ők azt kérdeznék tőlem, hogy szerintem rábíthatják-e gyermekük hittanoktatását az atyára, a válaszem: igen.

Legalábbis én megteszem.

Kedves János atya! Nem tudom, hogy jól teszek-e, de hosszú devecseri szolgálatot kívánok.

... no, és hozzá jó egészséget.

B.Zs.

(Fotó: Németh F. Bernadett)

Tüzelés helyett komposztálás!

Kedves devecseri Lakótársaim!

Bizonyára sokakat megoszt, amit most olvasnak majd, de egy évről-évre visszatérő problémát kellene végre megoldanunk. A nyár elmúltával megszorodnak a lombtüzelések, de ezek inkább füstölések. Sajnos ezekkel a füstölésekkel nemcsak lakóközösségük egészségét és jó levegőhöz való jogát csorbítják meg, hanem saját maguktól is értéket vesznek el.

A lomb érték!

Még hozzá nagyon sokoldalúan használható természetes tápanyag! Míg azok az emberek, akik másokat bosszantva, egészségünket, tiszta levegőjű házainkat, frissen mosott ruháinkat, munkánkat semmibe véve rongálják, az okos emberek felhasználják kertjeikben és környezetükben a lehullott és elszáradt növényi részeket. A legfőbb hasznosítási lehetőség a komposztálás! A komposztban óriási mennyiségű és kiváló minőségű szerves tápanyagok halmozódnak fel. A komposzttal trágyázott kertekben egészségesebb és szebb növények teremnek, és vizet, műtrágyát takaríthatunk meg. A komposzt javítja a talaj szerkezetét és vízmegtartó képességét. Az avart a talajfelszínen elterítve talajtakaróként is használhatjuk, mely lassítja a gyomok növekedését, de a talajba a vetemény alá beásva is jótékony hatást érhetünk el. Gondolom, a „hozzáértők”, most fogják a fejüket, mert hát „mi lesz az áttelelő kórokozókkal és kártevőkkel”. Ezek a problémák a megfelelő agrotechnikai megoldásokkal kiküszöbölhetők.

Tudom, hogy sokaknak könyvebb összeseperni, majd meggyújtani az avart, de legalább ha ezt teszi NE reggel, vagy kora este tegye, mikor mindenki szellőztet. Ne hétvégén, ne eső-

ben illetve párás időben és ne olyankor, mikor nyomott a levegő. A legfontosabb pedig, hogy ne a szomszédok háza felé tartó légáramlatkor. Viszont, ha nem fogadják meg tanácsaimat, ne lepődjenek meg, ha egy kedvesebb jó akarójuk visszafüstöl, netán feljelentést tesz a megfelelő hatóságoknál (tűzoltó, jegyző, rendőrség). A feljelentést bárki megteheti, ha szabálytalanságot észlel. A tűzgyújtási tilalom jelenleg az egész ország-

ban érvényben van. A helyi rendelet szerint pedig csak október 1. és április 30. közt, MUNKANAPOKON 10 és 18 óra között szabad növényi eredetű hulladékot tüzelni, egyszerre minimum 1 köbméternyit!

Kitérnék még a szemétegetésre. Aki az udvaron vagy akár a benti tűztérben olyan hulladékot tüzel, melynek égése során egészségre káros anyagok szabadulnak fel, az szabálysértést követ el. Jelenleg a képviselőtestület előtt kidolgozásra vár egy olyan helyi rendelet is, melyben az efféle szabálysértést elkövető lakosok komoly bírsággal számolhatnak. Ha nem tudják a bírságot befizetni, a foglalkoztatást helyettesítő támogatásból vagy az ingatlanra terhelve fogja beszedni az önkormányzat. Kérek mindenkit, hogy közösen lépünk fel az ilyen esetekkel szemben, és hívjunk ki nyugodtan rendőrt, tűzoltót saját egészségünk érdekében, ne legyünk restek a polgárőrséget is felvilágosítani az eseményről.

Sokat írhatnék még a felmerülő etikai és morális szempontokról is ez ügyben, de sajnos nem lenne elég az e havi szám.

**Óvári Márton agrármérnök,
hulladék gazdálkodó
technológus, kertésztechnikus
a gazdasági bizottság
külsős tagja**

Praktikus tanácsok lombkomposztáláshoz

A hálóban elhelyezett lombot rétegenként nyomjuk, tömörítjük össze, mielőtt újabb adag kerülne rá. A rétegeket locsoljuk meg vízzel. Nagyon száraz nyarakon némi plusz vizet is igényel a lombtömeg, időnként tehát túrjunk bele (a felső felületről leperreg a víz) és öntsünk a levelek közé néhány vödörnyi vizet. A kupacot lehet, de nem szükséges forgatni.

Míg a vegyes komposztálásban főként a baktériumok játszanak szerepet, addig a lombgombák segítségével bomlik le, melyek a baktériumoknál több fényt és kevesebb levegőt igényelnek. Ezért a lombkomposztálót a kert olyan árnyasabb sarkába állítsuk fel, ahol az avar hosszabb ideig zavartalanul korhadhat. A lombkomposzt morzsalékos (később egészen porszerű) állagú, felhasználást megelőzően rostálást általában nem igényel.

Minél többféle levelet keverjük össze. Fontos megjegyezni, hogy minden levél komposztálható, csak a különféle fajok le-

bomlási ideje eltér egymástól. A lassan lebomló típusokat (pl. dió, tölgy, bükk, vadgesztenye, platán, nyár) érdemes külön komposztálóba helyezni, mert csak 2-4 év múlva bomlanak le teljesen, így az ezekből származó komposztot csak később tudjuk felhasználni. A tölgy, a kőris, a nyár, a dió és a vadgesztenye levele sok csersavat tartalmaz. Mész hozzáadásával csökkenthetjük ezt a savasságot, ami felgyorsítja a komposztalódást is. Nyáron a fűnyesedéket a lombkomposztba keverhetjük, ezzel szintén gyorsítjuk a lebomlást.

A dió és a vadgesztenye levele is komposztálható! Bár a diólevelekben valóban található csírázás és növekedésgátló anyagok, ezek a komposztalódás során lebomlanak, átalakulnak, így az érett komposztban ezek a hatások már nem jelentkeznek. Vadgesztenye levelet csak akkor komposztáljunk, ha nem fertőzte meg aknázómoly!

További információk a házi komposztalásról: www.komposztalj.hu

Lélekemelő képzeletbeli utazás a könyvbemutatón

A gyöngy Kosztolányi Dezső szerint a tíz legszebb magyar szó egyike. Szimbólumként a szerelmet, a boldogságot, és a jó szerencsét jelképezi.

2011. augusztus 30-án mutat be a Devecseri Városi Könyvtárban Antal Judit „Igaz GYÖNGY” című könyvét, melyben megosztja olvasóival 2010-ben tett zárandoklatának történetét, saját élményein át bemutatja az „El Camino-t”, Szent Jakab útját. A „Camino” Spanyolország északi részén áthaladó, a Pireneusok lábánál fekvő Saint Jean Pied de Portól, Santiago de Compostela végállomásig tartó, majd nyolcszáz kilométeres zárandokút. Ma már nemcsak magukat kifejezetten vallásosnak tartó emberek indulnak el a zárandoklatra, hanem egyre többen azok is, akik keresnek valamit, keresik önmagukat, keresik különféle

kérdéseikre a választ. Az 1980-as évek második felétől kezdve a Szent Jakab-út reneszánszát éli. Az egész világból érkeznek ide, hogy a „Camino”-t, vagy annak egy részét végigjárják.

Nem mindennapi élménnyel gazdagodott az, aki részt vett e könyv bemutatóján. Judit közvetlen, baráti hangú élménybe-

számlolója és a vetített képek kiragadták a hallgatót a könyvtár termékek székéből, és elreptették Spanyolország csodálatos vidékére. Együtt lépegettünk Judittal és férjével a köves utakon, éreztük az orrunkba áramló tiszta levegőt, a föld illatát, láttuk a fejünk felett köröző madarakat, ittunk a forrásból, fájtak a vízholdyagok, amiket a túrabakancs tört a talpunkra, és eljutottunk a világ végére, ahol a Nap az Atlanti-óceán végtelenében tér nyugovóra. Mesebeli utazás volt, nekünk, szerencsés hallgatósnak fájdalommentes is.

Nehezen tudom szavakba önteni azt az élményt, amit a könyvbemutató délutánja nyújtott. Amellett, hogy gyönyörű képek és spanyol zene segítségével gondolatban bejárhattam az általam is megenni vágyott zarándokutat, megnyugtató volt szembesülni azzal, hogy léteznek még önzetlen és segítőkész emberek, akik képesek legyőzni önmagukat, a fájdalmakat, kések túllépni az önzésen más emberekért.

Az egész előadás magával ragadó volt, mégis a délután záró vers hatolt leginkább a lelki mélyére. Míg Judit felolvasta, tapintani lehetett a csendet a hallgatóság sorai között. Azt gondolom, mindenki legvágyottabb kívánságát fogalmazta meg: a legtökéletesebb harmonia iránti vágyat, melyben az ember lelke felszabadul a mindennapi gondok alól, összeolvad és tökéletes egészet alkot a természettel. Juditnak sikerült ezt tapasztalni, nekünk az ő segítségével megélni, hogy ez a vágy elérhető. Akarni kell, merni kell, ki kell tartani, fájdalom és nehézség ellenére is. Vállalni önmagunkat, harcolni az álmainkért. Hihetetlen mennyiségű pozitív energiát közvetített és adott át a zarándokból lett írónő ezen a délutánon. Könyve hasonló élményt nyújt, jó szívvel ajánlom mindenkinek, aki keresi önmagát, és nem fél megtalálni.

dora

(Fotó: Baráth András)

Antal Judit: JÓ NAGY CSÖND (részlet)

Bennem míg minden és mindenben benne én.
Önmagam nevezzem nevén?
Hol kezdődik a tenger egy cseppje, és meddig tart?
Hol kezdődik a felforgató szél, és amit hajt?
Te bennem vagy és én benned vagyok,
S bennünk van minden ismerősünk,
És mi bennük kergetőzünk...

Kik vagyunk? Megszületünk és meghalunk,
Egyhelyben járunk, vagy gödörbe zuhanunk.
Hegyeket mászunk, csúcsokon állunk,
Míg élünk, formálódunk, haladunk.

Csönd van, jó nagy csönd, végtelen.
Pókhálón fennakadt képzelet.
Mélyben szunnyadó értelem.
Csönd van, jó nagy csönd, végtelen.

Nagy csönd és kérdések nincsenek.
Honnan jöttem, miért, és meddig maradok?
Ki voltam, és ki vagyok? – Nem érdekes.

Csak egy dologra számíthatok,
Élvezni azt, ahogy vagyok.
Ahogy játszanak velem az angyalok,
És játszótársuk én vagyok.

Pipafüst...

„A mindennapi kenyerünket...”

Augusztus 20-án már sok mindent ünnepeltünk. 1083-ban e napon avatták szentté államalapító István királyunkat, így sokáig Szent István ünnepe, és ebből kifolyólag államalapításunk ünnepe volt. 1949 után, amikor Szent István „divatjama” lett, szovjet mintára az alkotmány és az új kenyér ünnepe lett belőle. Kenyérünnepet létrehozni nem volt nehéz, hisz akkoriban ez a szándék találkozott szélesebb rétegek értékrendjével, és nem is volt előzmények nélküli, hiszen aratóünnepeket a vidéki emberek régebben is tartottak, még ha azok nem is augusztus 20-án, hanem általában júliusban voltak.

Ez a kenyérhez való viszony azt hiszem, megérdemel néhány szót.

Ha a kenyér tisztelete kerül szóba, mindig drága nagyanyám arca rémlik fel előttem. Amikor kitakarta a kenyeret a kenyeres ruhából, balkezelével magához fogva, jobb kezében a késsel megállt, elcsendesedett a mocorgás az asztal körül. Kimért mozdulattal keresztet rajzolt a kés hegyével a kenyér aljára. A jelenet sosem tűnt teátrálisnak, inkább meghitt volt. Kisgyermekként akár-hogy hegyeztem a fülem, soha nem értettem azokat a halkán elsuttogott szavakat, amiket a mama a kenyér megszegése közben elmormolt.

Nem értettem azt sem, hogy a kenyér megszegésének ceremóniája után, néha miért történik, hogy a mama leteszi az asztalra a megszegett kenyeret, majd elfordulva köténye sarkával megtörli a szemeit. Ahogy cseperedtem, éppen az ő múltba révedő meséiből ismertem meg a kenyér e különösen erős tiszteletét. Sokszor mesélt arról, hogy gyermekkorában az elfogyasztott kenyér mennyiségét nem mindig az éhség szintje határozta meg, hanem legtöbbször az, hogy mennyi kenyér volt otthon. Párás szemekkel mesélte, hogy bár tisztességesen élő emberek voltak, de fiatal házasként történt olyan, hogy a mezőre menő nagyapámnak csak egy jó darab kenyeret tudott csomagolni a tarisznyába.

Emlékszem, amikor a szőlőben dolgozva, a nagy körtefa alatt ettük az ebédet, szinte riadtan kapott az óvatlan pillanatban földre eső falat kenyér után, amit aztán letörölt, megcsókolt és az után ette meg. Számára a kenyér nem csak élelmiszer, hanem maga az Élet volt.

Aztán más világ jött. Nem feledem, frissen felszabadult szakmunkásként, munka után, mivel az alberletli „otthon melege” nem nagyon vonzott „haza” bennünket, barátimmal sokszor róttuk a pápai utcá-

kat. Egy idő után felfigyeltünk egy emberre, aki minden délután feltűnt a város nagyobb szemégyűjtő konténeréinél, ahonnan a Simson motorja hátulján lévő rácsos csomagtartóba a szemétből nagyobb darab, néha egész kenyereket gyűjtött. Egy idő után, amikor megismertük, megkérdeztük tőle, miért teszi. Ő elmondta, hogy disznókat tart, és évente hat-nyolc hízó felnő neki a pápai kukákból. Amikor hétvégén hazautazva elmeséltem nagyanyámnak, csak a fejét csóválta.

– Jaj, gyereken, megveszekedett ez a világ! Lesz ennek böjtje, meglátod.

Akkor, még ifjú fejjel nem gondoltam, hogy nemsokára meg kell fizetni azt a „jó világot”.

No, és napjainkban milyen a viszonyunk a kenyérrel? Sajnos az élet egyre inkább újra megtanítja becsülni a kenyeret. Vannak, akik még ha van szerencsésük dolgozni, akkor sem bővelkednek benne, de a jobb módúak sem vásárolnak ész nélkül felesleget belőle.

Jelképes megbecsülésnek tartom, hogy augusztus 20-án, Pécsen megsütötték a nemzet kenyérét. Az emberek önként adták hozzá a búzát határon innen és túl, ezt összekeverve, megőrölve sütöttek kenyeret. A fennmaradó felesleg jó helyre,

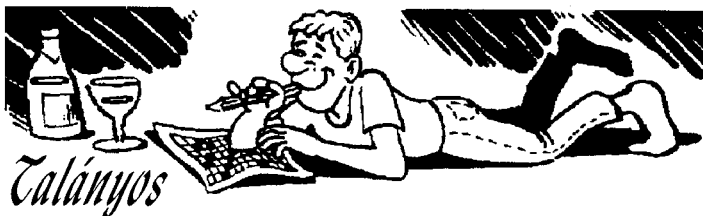
árva gyermekek étkeztetésére ment. Egy nemes gesztus, ami nem került semmibe, csak jó szándék kellett hozzá, és aminek közösségformáló ereje van.

Az a kenyérhez való viszony, ami nagyanyám idejében volt, az már nem lesz meg soha, hiszen az embereknek elveszett a kapcsolata a földdel, a búzával, a készülő kenyérral, mint ahogy a címben lévő fohász is egyre kevesebb ember jut el...

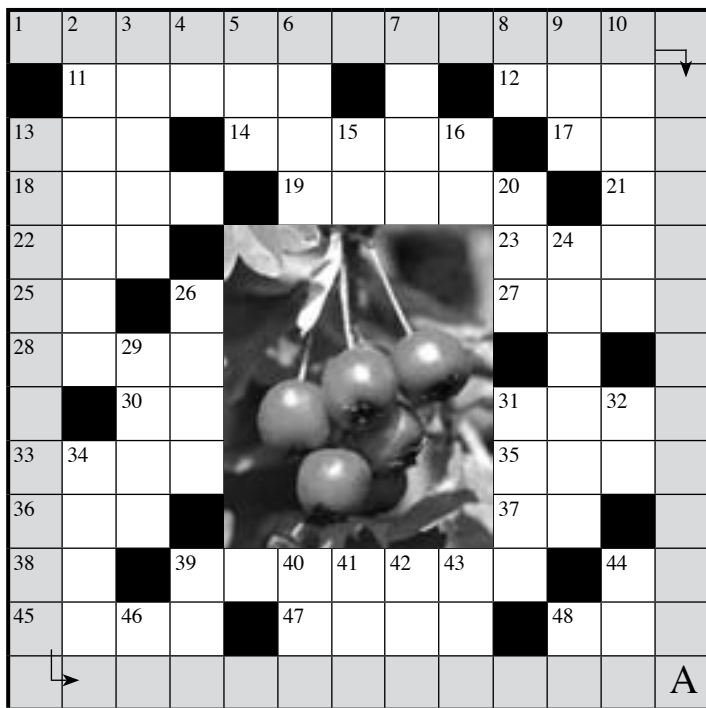
Már valahol elhittem, hogyha a régi módon nem is, de valamennyire visszatért a kenyér becsülete, amikor a minap valamire figyelmes lettem. Akaratomon kívül is láttam, amikor két iskolából hazafelé tartó fiú az uzsonnáját menet közben csomagolta ki, és belepillantva, meglátva a kapott szalámis szendvicset, szájukat elhúzva, azt egy mozdulattal a kukába dobták. Szerettem volna mondani valamit... de hát más gyermekének? Még abban sem vagyok biztos, hogy az enyéimet jól okítom.

Hát csak néztem, és magamban mondtam.

– Igaza volt Mama! Megveszekedett ez a világ, teljesen megveszekedett!

Ősszel

VÍZSZINTES: 1./ A megfejtendő rejtély első része (Zárt betűk: Z, S, E, L, D, E) 11./ Rádiólokátor 12./ Kínaiak legfőbb eledele 13./ Verskellék 14./ Gyors 17./ A legerősebb lap a magyarkártyában 18./ Női név 19./ ..... Mortale (Halálugrás) 21./ Dia vége! 22./ Oscar David ...azo (Hondorasi válogatott) 23./ Szalonnát főz 25./ Zár szélei! 27./ Mosó .... Mosodája 28./ Szlávnyelven mozi 30./ Egyszerű gép 31./ Férfi becenév 33./ Női becenév 35./ Húsipari vágozószerszám 36./ Állami bevétel 37./ Kiütés boxban 38./ Gin eleje! 39./ A leghíresebb vámpír 44./ Fába vés 45./ Utótag valamivel való ellentétét jelöli 47./ Sudár legény 48./ Erőszakos

FÜGGŐLEGES: 2./ Móricz Zsigmond regény 3./ .....sugarak hatása a százszorszépekre (Filmcím) 4./ Juttat 5./ A hét törzsfő egyike 6./ Olyan halmaz, aminek nincs eleme 7./ Németországi város 8./ Sár szélei! 9./ Thaiföld volt hivatalos nevének része! 10./ ..... Erzsébet (Műve: A hit pajzsa) 13./ A megfejtendő rejtély második része: (Zárt betűk: E, L, N, G) 15./ Kettőzve:

csecsemő! 16./ Svédország, Thaiföld autójel 20./ Ózdi Acélművek (Kezdbetűi!) 24./ ..... Péter (Veszprém megyei Napló főszerkesztője) 26./ Tengeri ragadozó 29./ Római császár 31./ Fúvós hangszer 32./ Tér szélei! 34./ Női név 39./ Csonthéjas termés 40./ ... Endre (Költő) 41./ Új-Zéland déli szigetén honos madár 42./ Német egyetemi város 43./ Pokorny ... (Magyar színész) 44./ ... Zsuzsa (Néhai költőnő) 46./ Tág szélei! 48./ Vár eleje!

(Készítette: Czeidl József)

A megfejtéseket október 20-ig várjuk a Művelődési Ház címére (8460 Devecser, Jókai u. 3.) vagy e-mailben: ujdevecseriuj-sag@gmail.com.

Az augusztusi szám helyes megfejtése: Egry, a napfényben fürdő balatoni tájképek festője.

Nyertesek: Kurdi István, Devecser, Papp Tibor, Somlóvásárhely, Varga Laura, Devecser

A nyerteseknek eljuttatjuk a nyereségeket.

Devecseri gólyahír

Köszöntjük városunk ifjú lakóját:

Vámosi Tamás és Orsós Mária kislát **Brendont** (2011. augusztus 9.)

Babának és mamának jó egészséget, a családnak sok boldogságot kívánunk!

„SZÁGULDÓ ORFEUM” bemutatója
Mark Dunn

5 NŐ az ESŐBEN.

banki kockázatok két részben

Szereplők
Dezsa Tíme
Jenny Lóránt
Bátony
Csomor Csilla
Vásári Mónika
Sztankay Orsolya
Balázs Andrea
Ivancsics Ilona

Rendező Bencze Ilona

ERSTE BANK

2011.10.25 - DEVECSER
Devecseri Művelődési Ház
19.00 óra - Jókai u. 3.

Jegyek a Művelődési Ház pénztárában: 00-224-125

Tisztelt Olvasóink!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy 2011. szeptember 1-jétől, csütörtöktől könyvtárunk a régi nyitvatartási rend szerint várja látogatóit:

hétfő–kedd: 12.00–18.00

szerda: 9.00–16.00

csütörtök–péntek: 9.00–18.00

szombat: 8.00–12.00

a Könyvtár dolgozó

Új Devecseri Újság – A település közelelti lapja, Kiadja: Devecseri Városi Könyvtár és Művelődési Ház, Megjelenik: 1800 példányban, ISSN 2062-6878, Hirdetésfelvétel: a könyvtárban nyitvatartási idő alatt, E-mail: ujdevecseriuj-sag@gmail.com, Levélcím: Devecser Városi Könyvtár és Művelődési Ház, 8460 Devecser, Jókai u. 3., Tel.: 88/224-125, Felelős szerkesztő: Cseh Tiborné, Szerkesztő-bizottság: Lászlóné Szeghalmi Stella, Szabó Adrienn, Boldizsár Zsolt, Nyomda: KellerPrint Nyomda Kft. Ajka, Felelős vezető: Keller Gyula